

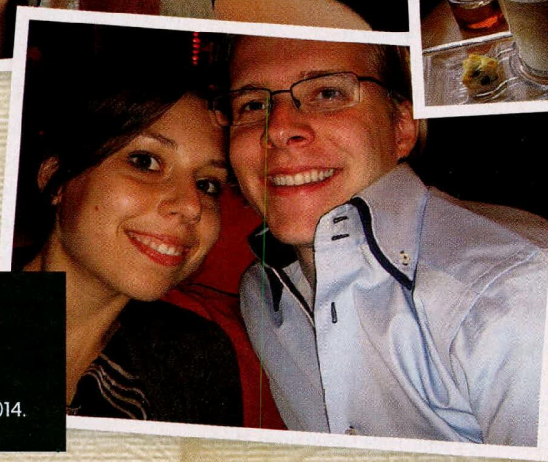
hoe doet zij het

ONDER REDACTIE VAN LINDA SAMPLONIUS

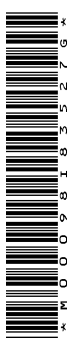
- Het Kromkommereteam met v.l.n.r. Chantal Engelen, Jente de Vries en ik.
- Zo'n hartvormige tomaat zou normaalgesproken in de vuilniscontainer belanden.
- Jente, Chantal en ik op DAMn Food Waste samen met staatssecretaris Sharon Dijksma.

WIE LISANNE VAN ZWOL (24)
WAT SAMEN MET JENTE DE VRIES EN CHANTAL ENGELEN IS ZE EIGENAAR VAN KROMKOMMER. MET DIT INITIATIEF WONNEN ZE DE SYN-TENS INNOVATIEPRIJS (2012) EN DE RSM DISTINGUISHED ALUMNI AWARD (2013)
RELATIE WOONT SAMEN MET EWALD DE BRUIJN (25)
WERKT 45 TOT 55 UUR PER WEEK
VIVA400 MET HAAR COLLEGA'S VAN KROMKOMMER WON ZE AFGELOPEN JAAR DE VIVA400-AWARD IN DE CATEGORIE ECO

- Mijn beste vriendin Maaïke en ik in Praag tijdens interrailen.
- Een chilldag met een soy latte bij Nielson Pain du Villa in de oude haven van Rotterdam.
- Met Ewald film kijken in filmhuis Lantaren-Venster in Rotterdam.

Een leuke, veeleisende baan en het dan thuis ook nog gezellig houden. Hoe doen VIVA400-vrouwen dat? De nieuwe VIVA400 met de meest succesvolle jonge vrouwen van Nederland verschijnt in het najaar van 2014.

'DE TELER
 BAALDE ER OOK
 VAN DAT HIJ
 25.000 KILO
 GOEDE TOMATEN
 MOEST WEG-
 GOOIEN'

WERK

Op een regenachtige dinsdag liep ik met Jente over de markt, die net afgebroken werd. Kilo's voedsel gingen zo de vuilniscontainer in. 'Wat zonde!' zeiden we tegen elkaar en we realiseerden ons dat bij de supermarkten precies hetzelfde gebeurde. Een enorme verspilling. Jente en ik kennen elkaar van het General Management Programma, een universitaire opleiding van de Rotterdam School of Management. We runden al samen ons bedrijf SenseConsulting, een onderzoeks- en adviesbureau. Na die dag op de markt wilden we ook de voedselverspilling aan de kaak stellen en bedachten Kromkommer. Hiermee overtuigen we winkels om gekke groenten, dus een kromme komkommer of wortel, gewoon in het schap te leggen. Ik had niet het idee dat ik van die gekke groenten mijn baan kon maken en had na mijn studie de sollicitatiebrieven al klaarliggen. Maar Kromkommer werd een enorm succes, de media pikten ons initiatief op. Jente en ik besloten vol voor Kromkommer te gaan. Van

alleen een boodschap verkondigen kunnen we de huur niet betalen, daarom deden we drie pilotprojecten. Eén ging over het houdbaar maken van gekke groenten. In de kas van een tomatenteler zag ik een afvalcontainer met zo'n 25.000 kilo aan tomaten die niet geschikt waren voor de verkoop, omdat ze afweken qua vorm, kleur of grootte. Kwalitatief waren ze prima. De teler baalde er ook van dat hij ze moest weggooien, maar wat moest hij er anders mee? We bedachten om er tomatensoep en delicatessen van te maken. Via een label op de verpakking geven we uitleg over de toestand van het product en voedselverspilling. Onze producten kwamen in kerstpakketten en werden in winkels verkocht. Dit was een pilot, maar we willen de productlijn voortzetten via een crowdfundingproject. Vorig jaar fuseerden we met Chantal Engelen, van Too Good To Waste. Samen kijken we naar de lange termijn voor Kromkommer: hoe bouwen we aan een groter duurzaamheidsideaal met meer impact? Dat is onze focus voor dit jaar."

'Als ik om vier uur 's nachts wakker word en alleen maar aan koppen soep van gekke groentes kan denken, weet ik dat ik te veel heb gewerkt. Mijn vriend Ewald is inmiddels gewend aan mijn toewijding. Ik leerde hem kennen toen we allebei in de faculteitsraad zaten van onze studie, dat was een superdrukke periode naast het studeren. En toen Jente en ik tijdens onze studie ons bedrijf begonnen, werkten we vaak in de weekenden en de avonden. We zaten regelmatig op zondagochtend bij mij thuis over onze laptops gebogen, terwijl Ewald in de kamer naast ons lag te slapen. Anderhalf jaar geleden rondde ik mijn studie af en werd Kromkommer mijn fulltime baan. Maar Jente en ik werkten nog steeds de avonden en weekenden door. Totdat we beseften dat we dat tempo niet eeuwig konden volhouden. Nu ben ik altijd op zondag vrij. Dan probeer ik uit te slapen, ga koffie drinken in de stad, hardlopen en bel met vriendinnen. Ik realiseer me heel goed dat relaties met vrienden en familie niet vanzelfsprekend zijn. Ik wil daar ook niet

op bezuinigen, maar werken en vrije tijd combineren is soms lastig. Ik woon in Rotterdam en mijn beste vriendin in Nijmegen. Vroeger belden we elkaar vaak en stuurden we paginalange mails. Maar doordat we allebei drukke schema's hadden en weinig tijd, lukte het ons amper om een datum te prikken om even te bellen. Als ik haar dan sprak, ging het vaak over de grote lijnen. 'Ik heb het gevoel dat ik van alles mis. Ik wil ook de kleine dingen horen, dat je baalt omdat je band lek is en zo,' zei ze laatst tegen me. Daar schrok ik van, want ze had gelijk. Nu bellen we vaker, sturen elkaar regelmatig updates van dagelijkse dingen via Whats-app en hebben we een Skype-dinnerdate gepland. Jente ken ik inmiddels door en door. Ik zie aan elke grijns op haar gezicht wat ze bedoelt. Juist omdat we zo intensief samenwerken, spreken we buiten werktijd bijna nooit af. We stemmen vakanties en vrije dagen op elkaar af. Zij heeft haar leven, ik het mijne. Het is prettig om die ruimte te hebben. Want als we samen zijn, dan knallen we."

PRIVÉ

'MET MIJN BESTE
 VRIENDIN
 WHATSAPP IK.
 EN BINNENKORT
 HEBBEN WE EEN
 SKYPE-DINNER-
 DATE'

